

Zdenka - príhovor č. 3

Doteraz sme hovorili o Zdenkinom živote v rodnej dedine, rozhodnutí vstúpiť do rehole a obetavej práci v nemocnici už ako rehoľnej sestry sv. Kríža v Štátnej nemocnici v Bratislave. Spomínali sme si svedectvá ľudí, ktorí s ňou prišli do styku a nazvali ju „anjel v ľudskom tele“ a aj Zdenkine slová, ktoré sa neskôr stali ťažiskom jej životného kríža, keď povedala: „Neviem, čo by som urobila, keby som raz mohla aspoň jedného kňaza zachrániť.“

V dnešnom príhovore si spomenieme práve rozprávanie otca Štefana Sandtnera, kňaza, ktorého odsúdili za pokus o útek za hranice, za čo potom značnú časť svojho života strávil vo väzení a ktorý prišiel do kontaktu so s. Zdenkou, keď sa pre slabnúcu činnosť srdca ocitol na nemocničnej posteli v Štátnej nemocnici v Bratislave. Keď sa sestra Zdenka dozvedela, koho má v bezprostrednej blízkosti, venovala mu osobitnú pozornosť, robila a pomáhala ako mohla. Ponúkla mu svoju miestnosť na slúženie sv. omše, postarala sa o to, aby mohol potajomky opustiť lôžkové oddelenie a odísť do budovy oproti nemocnici, kde bývali sestry sv. Kríža a otec Sandtner im dával duchovné cvičenia. Keď musel už-už opustiť nemocnicu a ísť naspäť do väzenia, zrazu sa pokazil prístroj, ktorý mal diagnostikovať stav jeho srdca, a tak sa jeho pobyt v nemocnici predĺžil. Keď bol sám vo väzenskej cele, Zdenka mu pomohla prepašovať „naturálie“ na slúženie sv. omše.

Kongregácia milosrdných sestier sv. Kríža, ako aj členky iných rehoľných komunit sa v rokoch nastupujúcej totality pripravovali na blížiacie sa nepriaznivé podmienky svojho budúceho pôsobenia. Všetko však odovzdali do Božích rúk a s predsavzatím, že budú prinášať trápenia a bolesti ako obeť v zmysle fatimskej výzvy, ktorá im neschádzala z pamäti a ktorú mali v tých časoch pred očami. V časoch totalitného systému, kde bolo veľmi nebezpečné urobiť krok, za ktorý by mohli človeka štátne orgány prenasledovať. Sestra Zdenka sa takýchto rizík akoby nebála. Zbytočne síce nič neriskovala, ale po nadobudnutí istoty a kritickom zvážení, že ide naozaj o dobrú vec, rozhodla sa konať. Žila v presvedčení, že ani nesmie robiť inakšie, ako jej prikazuje rozum i srdce. A ak je pritom potrebná obeť, treba ju jednoducho priniesť. Pomoc druhým, psychická i fyzická podpora, ochota byť vždy a na každom mieste v službách lásky sa stali zmyslom a náplňou jej života.

Po tom, ako v noci pomohla uniknúť kňazovi, ktorý ležal v bratislavskej nemocnici ako väzeň strážený príslušníkom ŠTB ju ráno, 20. februára 1952 zaistili a odvliekli z pracoviska, aby sa naň už nevrátila.

Príbeh jemnej, no zároveň silnej ženy snažiacej sa chrániť nevinných za cenu vlastného života zachytáva nový dokumentárny film *Zdenka*. Dokument *Zdenka* približuje divákovi atmosféru začiatku päťdesiatych rokov, prenasledovania domnelých odporcov komunistického režimu, metódy práce tajnej polície. Príbeh sestry Zdenky sa prelína s príbehom sudcu, ktorý stál na čele Štátneho súdu, inštancie, ktorá odsúdila mnohých nevinných politických väzňov. *Túžba po odpustení a ochota odpustiť sú ďalšími silnými momentmi filmu. Dokument ukazuje, ako rôzne reaguje človek na hraničné situácie. „Zdenka bola obyčajný človek so svojimi túžbami a potrebami. Jej výnimočnosť spočíva vo veľkosti jej lásky a odvahe za túto lásku zaplatiť. Dokumentárne zobrazenie jej príbehu bol inšpirovaný historickým skúmaním a podrobným zmapovaním udalostí, spojených s organizovaním nerealizovaného úteku skupiny šiestich kňazov priamo z justičnej väznice v Bratislave“* S výrobou filmu jeho tvorcovia začali v januári 2013. Film je už možné zakúpiť si na DVD, trvá 50 minút a v našej farnosti si ho pozrieme o mesiac. Všetci ste už vopred srdečne pozvaní!

Tu je zopár fotografií z jeho natáčania a krátky trailer k filmu.

Zdenka – príhovor č. 3

Adorácia

1. Pesnička : V srdci kňaza sprítomnený

2. Vianočný list

Keďže práve prežívame vianočné obdobie, ponúkame vám výnimočne nie Zdenkine myšlienky z jej zápisníka, ale z jej vianočného listu, ktorý adresovala svojmu bratovi Cyrilovi na Vianoce v r. 1949

Všetko je presvietené mäkkou vianočnou náladou, ba zdá sa, že každá snehová hviezdička nesie vianočné blahoželanie. Aký pocit radosti a vďaky musí zahriať naše srdce skutočnosť, ktorú práve ideme sláviť; Slovo sa telom stalo. Pozorujme Ho v Jeho jednoduchých jasliach.

Hľa, Boh, ktorý vie všetko, onemel a nehovorí, - Boha, ktorý riadi všetko, treba nosiť v náručí. Kto Ho pohnal k tomu, aby opustil pravicu Otca a položil sa do jasieľ, aby prestal kraľovať na nebesiach a položil sa na slamu? V nebi oblažuje svätých a rozpaľuje Serafínov a prišiel na zem triasť sa zimou. Prečo to všetko? - Lebo nás miloval! Nože, milujme aj my. Nežiada nič iné, iba našu lásku.

Prišiel, aby nám dal život, ktorým je len On! Boh sa stal schopným trpieť a tým sa nám najviac priblížil. Prijmime Ho preto srdcom povďačným a plným lásky, vtedy bude aj On ochotný prísť a narodiť sa v ňom.

V tomto zmysle Vám želim požehnané sviatky, aby ste často – ba vždy slávil Vianoce vo svojom vnútri. Nech Božie Dieťa Betlehemske naplní duše Vaše pokojom a radosťou.

3. Litánie k sr. Zdenke

